

Република Србија
Врховни касациони суд
Прев 408/2015
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца З.р.У.у Н.С. Т. у стечају, Н.С., кога заступа пуномоћник Ч.Н., адвокат из Н., против туженог Г.Ђ. из С., кога заступа пуномоћник Ђ.Б., адвокат из С., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 2397/14 од 31.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 2397/14 од 31.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 1480/2013 од 10.02.2014. године, у ставу првом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 15.634,96 динара са законском затезном каматом почев од 19.11.1996. године, па до коначне исплате. У ставу другом изреке, одбијен је део тужбеног захтева да се тужени обавезе да плати износ преко досуђеног износа, па до траженог износа од 260.584,46 динара, као и законску затезну камату на досуђени износ почев од 25.01.1994. године, па до 18.11.1996. године. У ставу трећем изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 206.398,00 динара на име трошкова поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2397/14 од 31.10.2014. године у ставу првом изреке, делимично је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Новом Саду у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 4.467,13 динара са законском затезном каматом од 19.11.1996. године до исплате. У ставу другом изреке, делимично је преиначена наведена пресуда у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу плати износ од 11.167,83 динара са законском затезном каматом од 19.11.1996. године до исплате и у ставу трећем изреке, те је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да плати тужиоцу износ од

11.167,83 динара са каматом од 19.11.1996. године до исплате. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 179.460,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 403. и 404. ЗПП, односно 395. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), будући да је тужба у овој парници поднета 04.09.1996. године.

Одговор на ревизију поднео је тужилац и предложио да се ревизија туженог одбаци као недозвољена.

Будући да се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09) то ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. став 2. ЗПП, због преиначења пресуде, будући да наведеним законом није предвиђено да је ревизија дозвољена када је првостепена пресуда преиначена и одлучено о тужбеном захтеву.

Привредни апелациони суд решењем Пж 2397/14 од 26.11.2015. године није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог као изузетно допуштеној ревизији.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 401. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), у вези са чланом 23. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради дуга у износу од 20.586,78 динара, поднета је суду 04.09.1996. године, а побијани део правноснажне пресуде износи 4.467,13 динара.

С обзиром да је побијани део правноснажне пресуде у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије, то ревизија туженог у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Са изложеног, а на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**